Súd:	Krajský súd Trnava
Spisová značka:	11Co/313/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu:	2219200317
Dátum vydania rozhodnutia:	31. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Eva Behranová
ECLI:	ECLI:SK:KSTT:2021:2219200317.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Behranovej a sudkýň JUDr. Andrey Dudášovej a JUDr. Ľuboslavy Vankovej, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: O. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. Z. XXXX/XX, XXX XX L. Q., o zaplatenie 1.824,45 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 25. júla 2019, č.k. 5Csp/10/2019-106, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku III. a súvisiacom výroku IV. o náhrade trov konania r u š í a vec mu v zrušenom rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom vo výroku I. uložil žalovanej povinnosť do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu 853,74 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 853,74 eura od 09.04.2016 až do zaplatenia. Výrokom II. konanie v časti nároku 58,20 eura s príslušenstvom zastavil a výrokom III. žalobu vo zvyšku zamietol. Výrokom IV. rozhodol, že žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

1.1. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie právne odôvodnil poukazom na ustanovenia § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v ďalšom texte „ zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, 9, § 54 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (v ďalšom texte „ Občiansky zákonník“), § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z..

1.2. Vecne dôvodil súd prvej inštancie tým, že právny predchodca žalobcu uzavrel dňa 31.07.2014 so žalovanou zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bola pôžička peňazí v sume 2.500,00 eura. Celková čiastka, ktorú sa zaviazala vrátiť bola 4.356,- eura, výška dojednaných úrokov z úveru 27,41%, výška RPMN 27,41%, priemerná hodnota RPMN 18,9%, konečná splatnosť bola uvedená 07/2019, výška mesačnej splátky 72,60 eura. Predžalobnou upomienkou zo dňa 29.01.2016 bola žalovaná vyzvaná právnym predchodcom žalobcu na zaplatenie nedoplatku na úvere vo výške 210,54 eura v lehote do 05.03.2016, ktorú výzvu žalovaná prevzala dňom 05.02.2016. Dňom 26.03.2016 bol dlh vyhlásený za okamžite splatný, pričom veriteľ požadoval vrátenie úveru v celkovej výške 2.317,45 eura, Doručenie oznámenia o zosplatnení v priebehu konania žalobca nepreukázal.
1.3. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje zákonom stanovené náležitosti tak podľa § 9 ods. 2 písm. f), termín konečnej splatnosti úveru, tento označil v zmluve len mesiacom a rokom, ktorý môže byť definovaný výlučne uvedením dátumu poslednej splátky, keď zo zmluvy nevyplýva ani dátum splatnosti prvej splátky, len mesiac a rok. V tomto smere súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave zo dňa 2.10.2012 č.k. 10Co 169/2011 - 118 v spojitosti

s konaním 8C 23/2011-85 Okresného súdu Dunajská Streda ako aj zaujatého právneho názoru na ktorý odkazuje v tomto rozsudku Krajský súd a to uznesenie Krajského súdu v Trnave z 9.8.2011 č.k. 10CoE 313/2010-44a 11Co/102/2013-69 v spojitosti s konaním 5C/172/2011-45 Okresného súdu Dunajská Streda. Vzhľadom na neexistenciu splnenia podmienky podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) súd prvej inštancie považoval takto uzavretú zmluvu v zmysle § 11 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročnú, a bez poplatkov. Žalobcovi preto vznikol nárok len na zaplatenie istiny v sume 2500,- eura, keď žalovaná z poskytnutej pôžičky zaplatila 1.646,26 eura, nedoplatok na istine predstavuje sumu 853,74 eura, v tejto časti je nárok žalobcu dôvodný.

1.4. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), keď žalovaná mala väčší pomer úspechu ako žalobca, mala by tak nárok na náhradu trov konania, avšak žalovanej žiadne trovy v konaní nevznikli, a preto súd prvej inštancie náhradu trov konania žalovanej nepriznal.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, voči zamietajúcemu výroku III. a súvisiacemu výroku IV. o náhrade trov konania, podal včas odvolanie žalobca poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p. a navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti tak, že zaviaže žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 912,51 eura, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z uvedenej sumy od 09.04.2016 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku a prizná žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

2.1. Žalobca svoje odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnemu právnemu záveru o bezúročnosti úveru. Právny názor súdu prvej inštancie, že úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov, z dôvodu neuvedenia termínu konečnej splatnosti úveru nie je správny a je v rozpore s čl. 10 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ako právne záväzným aktom Európskeho spoločenstva a v rozpore s právnym názorom vyjadreným v rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., c/a Klára Bíróová, ktorým sú slovenské súdy viazané. Neaplikovaním základných princípov únijného práva dospel súd prvej inštancie k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Podľa citovaného rozsudku Súdneho dvora EÚ by členské štáty nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré smernica 2008/48/ES neupravuje.

2.2. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je podľa žalobcu preukázané splnenie zákonnej požiadavky uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru. Žalovaná ako spotrebiteľ mala možnosť bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy a termíny splatnosti všetkých splátok za účelom splnenie povinností vyplývajúcich jej z úverovej zmluvy. Termín konečnej splatnosti úveru uvedený ako 7/2019 bez akýchkoľvek pochybností aj právne nevzdelanému priemernému spotrebiteľovi poskytuje relevantnú informáciu o tom, že úver bude musieť splácať až do júla 2019 v spojení s dojednaním splatnosti splátok k 20. dňu v mesiaci je termín konečnej splatnosti úveru stanovený bez potreby použitia akýchkoľvek zložitých matematických operácií. Z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-42/2015 možno vyvodiť záver, že iba porušenie povinnosti veriteľa podstatným spôsobom môže byť sankcionované zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky. Žalobca ďalej poukázal aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-565/2012 zo dňa 27.03.2014 podľa ktorého tvrdosť sankcií pre veriteľa musí byť primeraná závažnosti jeho porušení, ako i na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-348/2014 zo dňa 09.07.2015 podľa ktorého čl. 4 Smernice č. 87/102/EHS zo dňa 22.12.1986 vyžaduje, aby dlžník pri uzavretí zmluvy o úvere poznal všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku. Z uvedeného vyplýva, že ak nebude v zmluve uvedená náležitosť, ktorá nemôže mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah jeho záväzku, nebude spravidla a v zásade sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti primeraná. Na základe týchto skutočností žalobca navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že zaviaže žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 912,51 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 912,51 eura od 09.04.2016 do zaplatenia a priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu.

3. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou osobou - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C. s. p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods.

1 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

4. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie bolo (po čiastočnom späťvzatí žaloby v časti 58,20 eura) uloženie povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 1.766,25 eura s úrokmi z omeškania vo výške 5% z uvedenej sumy od 09.04.2016 do zaplatenia a náhrada trov konania.

5. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý výrokom III. vo zvyšku žalobu zamietol po tom, ako výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 853,74 eura s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 853,74 eura od 09.04.2016 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku, pričom súvisiacim výrokom IV. rozhodol, že žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva. Výrokom II. konanie v časti o zaplatenie 58,20 eura zastavil. Súd prvej inštancie tak rozhodol keď úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanej vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov pre chýbajúce obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere - neuvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch.

6. Odvolací súd súhlasne so záverom súdu prvej inštancie konštatuje, že medzi právnym predchodcom žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s.) ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou bola dňa 31.07.2014 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu ako veriteľ žalovanej ako dlžníčke bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 2.500 eur s mesačnou splátkou 72,60 eur, fixnou ročnou úrokovou sadzbou vo výške 27,41 % ročne, RPMN 27,41 %, dohodnutým počtom splátok 60, uvedením splatnosti prvej splátky dňa 20.08.2014, splatnosťou ďalších splátok vždy 20. dňa v mesiaci, termínom konečnej splatnosti (mesiac/rok) 07/2019. Je nesporné, že ide o spotrebiteľský zmluvný vzťah, ktorý sa okrem ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ustanovení § 497 a nasl. Obchodného zákonníka riadi aj ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď v prvom rade skúmal náležitosti úverovej zmluvy vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd však nesúhlasí so závermi, ku ktorým súd prvej inštancie dospel, keď konštatoval, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, pretože predmetná zmluva neobsahuje zákonom stanovené náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď termín konečnej splatnosti úveru je v zmluve označený len mesiacom a rokom.

7. Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, je spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

10. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

11. Odvolacia námietka žalobcu vychádzala z ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p., keď podľa žalobcu súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že odvolací súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne

interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (rozsudok Najvyššieho súdu SR 2 M Cdo 4/2009 z 27. apríla 2010).

13. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolacia námietka žalobcu uplatnená v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p. je opodstatnená, pretože napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení v otázke splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

14. Z obsahu spisu v preskúmavanej veci a napadnutého rozsudku odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie síce správne skúmal formálne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zistené skutočnosti však nesprávne vyhodnotil a následne nesprávne aplikoval ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, účinné v čase uzavretia predmetnej zmluvy. V predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere je v časti III. výslovne uvedené „Prvá splátka splatná dňa 20.08.2014; Ďalšie splátky splatné vždy 20. dňa v mesiaci; Termín konečnej splatnosti (mesiac/rok) 07/2019“. Uvedený zmluvný text je jednoznačný, určitý a je z neho bez pochybností možné vyvodiť termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru - 20.07.2019. Odvolacia námietka žalobcu je preto dôvodná.

15. V súvislosti s aplikáciou ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch odvolací súd poukazuje na skutočnosť že zákonodarca novelizáciou zákona o spotrebiteľských úveroch od 01.05.2018 vypustil ako obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a to s poukazom na právne závery rozsudku Súdneho dvora EÚ C-42/15 z 9. novembra 2016, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová (porovnaj dôvodovú správu k zákonu č. 279/2017 Z. z.). V tejto súvislosti odvolací súd ďalej poukazuje na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-331/18, TE proti POHOTOVOSŤ, s.r.o. zo dňa 5. septembra 2019, podľa ktorého článok 10 ods. 2 a článok 22 ods. 1 smernice 2008/48, ako boli vyložené rozsudkom z 9. novembra 2016, Home Credit Slovakia (C-42/15, EU:C:2016:842), sa majú uplatniť na zmluvu o úvere, o akú ide vo veci samej, ktorá bola uzatvorená pred vyhlásením tohto rozsudku a pred zmenou vnútroštátnej právnej úpravy vykonanou s cieľom dosiahnuť súlad s výkladom prijatým v uvedenom rozsudku.

16. Podľa Čl. 2 ods. 2 Základných princípov C. s. p., právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

17. Podľa ustanovenia § 220 ods. 3 C. s. p., ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu.

18. Rozhodovanie v súlade s ustálenou súdnou praxou je naplnením požiadavky spravodlivého procesu a princípu právnej istoty Ustálená rozhodovacia prax má byť vytváraná najvyššími súdnymi autoritami. Takouto najvyššou súdnou autoritou nepochybne je aj Súdny dvor Európskej únie.

19. S poukazom najmä na citované rozsudky Súdneho dvora Európskej únie je potrebné prijať záver, že nie je správny právny názor súdu prvej inštancie, podľa ktorého predmetný spotrebiteľský úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere termín konečnej splatnosti úveru obsahuje, táto náležitosť je však už s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu právne irelevantná.

20. Na základe uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p. v napadnutom zamietajúcom výroku a závislom výroku o nároku na náhradu trov konania zrušil a v zmysle § 391 ods. 1 C. s. p. mu vec v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom súd prvej inštancie vec opätovne preskúma v zrušenom rozsahu a v tomto rozsahu sa bude zaoberať vecnou a právnou správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatnených nárokov, pričom preskúma zákonné náležitosti zmluvy o úvere z hľadiska eurokonformného výkladu príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľskom úvere. Vykonané dokazovanie komplexne vyhodnotí, následne vo veci opätovne rozhodne a svoje rozhodnutie náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p. riadne odôvodní s prihliadnutím na konkrétne zistenia vo veci. V novom rozhodnutí rozhodne i

o nároku na náhradu trov konania, vrátane odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C. s. p.). V zmysle § 391 ods. 3 C. s. p. je súd prvej inštancie právnym názorom odvolacieho súdu viazaný.

21. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednomyseľne (§ 393 ods. 2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).
Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne(§ 421 ods. 1 C. s. p.).
Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).
Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).
Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).
Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).
Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).
Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).
Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).
Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).
Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).
Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).
Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).
V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).